II

(Незаконодателни актове)

РЕГЛАМЕНТИ

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2015/322 НА СЪВЕТА

от 2 март 2015 година

относно изпълнението на 11-ия европейски фонд за развитие

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за Европейския съюз и Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Споразумението за партньорство между членовете на групата държави от Африка, Карибите и Тихоокеанския басейн, от една страна, и Европейската общност и нейните държави членки, от друга страна, с последните му изменения ([1]) („Споразумението за партньорство АКТБ — ЕС“),

като взе предвид Вътрешното споразумение между представителите на правителствата на държавите — членки на Европейския съюз, заседаващи в рамките на Съвета, относно финансирането на помощта от Европейския съюз по линия на многогодишната финансова рамка за периода 2014 — 2020 г. в съответствие със Споразумението за партньорство АКТБ — ЕС и относно разпределението на финансовата помощ за отвъдморските страни и територии, за които се прилага част четвърта от Договора за функционирането на Европейския съюз ([2]) („Вътрешното споразумение“), и по-специално член 10, параграф 1 от него,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

като взе предвид становището на Европейската инвестиционна банка,

като има предвид, че:

(1) С Решение № 1/2013 на Съвета на министрите АКТБ — ЕС ([3]) се определя многогодишната финансова рамка за сътрудничеството с държавите от Африка, Карибите и Тихоокеанския басейн (АКТБ) за периода 2014 — 2020 г., като се добавя ново приложение Iв към Споразумението за партньорство АКТБ — ЕС.

(2) С Вътрешното споразумение се определят различните финансови пакети на 11-ия европейски фонд за развитие ЕФР), алгоритъмът за вноските и вноските към 11-ия ЕФР, създават се Комитетът за ЕФР и Комитетът за Инвестиционния инструмент („Комитетът за ИИ“) и се определят тежестта на гласовете и правилото за квалифицирано мнозинство в рамките на посочените комитети.

(3) Освен това с Вътрешното споразумение се определя общият размер на помощта от Съюза за групата държави от АКТБ („държавите от АКТБ“) (с изключение на Република Южна Африка) и за отвъдморските страни и територии (ОСТ) на 30 506 млн. евро от вноски на държавите членки за седемгодишния период 2014 — 2020 г. От тази сума 29 089 млн. евро се заделят за държавите от АКТБ, както е определено в многогодишната финансова рамка за периода 2014 — 2020 г., посочена в приложение Iв към Споразумението за партньорство АКТБ — ЕС, 364,5 млн. евро — за ОСТ, и 1 052,5 млн. евро — за Комисията за разходи за подкрепа, свързани с програмирането и изпълнението на ЕФР от Комисията, от които най-малко 76,3 млн. евро трябва да се заделят за мерки на Комисията, насочени към подобряване на въздействието на програмите по ЕФР, както е посочено в член 6, параграф 3 от Вътрешното споразумение.

(4) Средствата от 11-ия ЕФР, заделени за ОСТ, се уреждат от Решение 2013/755/ЕС на Съвета ([4]) и от разпоредбите за неговото прилагане и всички техни последващи изменения.

([1]) ОВ L 317, 15.12.2000 г., стр. 3.
([2]) ОВ L 210, 6.8.2013 г., стр. 1.
([3]) ОВ L 173, 26.6.2013 г., стр. 67.
([4]) Решение 2013/755/ЕС на Съвета от 25 ноември 2013 г. за асоцииране на отвъдморските страни и територии към Европейския съюз („Решение за отвъдморско асоцииране“) (ОВ L 344, 19.12.2013 г., стр. 1).

(5) Мерките, попадащи в обхвата на Регламент (ЕО) № 1257/96 на Съвета ([1]) и отговарящи на определените в него условия за финансиране, следва да бъдат финансирани от 11-ия ЕФР само при изключителни обстоятелства, когато такава помощ е необходима, за да се осигури непрекъснатост на сътрудничеството при преход от криза към стабилни условия за развитие, и не може да бъде финансирана от общия бюджет на Съюза.

(6) На 11 април 2006 г. Съветът прие принципите за финансиране от ЕФР на Механизма за подкрепа на мира в Африка и договори бъдещите условия и форми на механизма.

(7) Държавите от АКТБ също така ще могат да получават помощ от Съюза по линия на тематични програми съгласно Регламент (ЕС) № 233/2014 на Европейския парламент и на Съвета ([2]), Регламент (ЕС) № 234/2014 на Европейския парламент и на Съвета ([3]), Регламент (ЕС) № 230/2014 на Европейския парламент и на Съвета ([4]) и Регламент (ЕС) № 235/2014 на Европейския парламент и на Съвета ([5]). Тези програми следва да добавят стойност към програмите, финансирани по линия на 11-ия ЕФР, да са съгласувани с тях и да ги допълват.

(8) Както се посочва в съображение 8 от Регламент (ЕС) № 1288/2013 на Европейския парламент и на Съвета ([6]), с цел насърчаване на международното измерение на висшето образование могат да се предоставят средства от Европейския фонд за развитие, в съответствие с приложимите за това процедури, за действия за мобилност с учебна цел към държави извън ЕС или от тях и за сътрудничество и диалог по въпросите на политиката с органи, институции и организации от тези държави. Разпоредбите на Регламент (ЕС) № 1288/2013 ще се прилагат за използването на тези финансови средства.

(9) Регионалното сътрудничество между държавите от АКТБ, ОСТ и най-отдалечените региони на Съюза следва да бъде допълнително насърчавано. В съответствие с член 10, параграф 1 от Вътрешното споразумение регламентът за изпълнение следва да съдържа подходящи мерки, които позволяват постигане на съответствие между финансирането на кредити от 11-ия ЕФР и Европейския фонд за регионално развитие за финансиране на проекти за сътрудничество между най-отдалечените региони на ЕС и държавите от АКТБ, както и ОСТ в Карибите, Западна Африка и Индийския океан, по-специално опростени механизми за съвместно управление на такива проекти.

(10) За да се изпълни 11-ият ЕФР, следва да се установи процедурата за програмиране, разглеждане и одобряване на помощта, както и да се определят подробните правила за контрол върху нейното използване.

(11) Европейският консенсус за развитие от 22 декември 2005 г. и заключенията на Съвета от 14 май 2012 г. относно „Повишаване на въздействието на политиката на ЕС за развитие: програма за промяна“ следва да осигурят общата рамка на политиката за насочване на програмирането и изпълнението на 11-ия ЕФР, включително договорените на международно равнище принципи за ефективност на помощта, като принципите, съдържащи се в Парижката декларация относно ефективността на помощта (2005 г.), Кодекса за поведение на ЕС относно разделението на труда в областта на политиката за развитие (2007 г.), Насоките на ЕС за Програмата за действие от Акра (2008 г.), общата позиция на ЕС, в т.ч. относно гаранцията на ЕС за прозрачност и други аспекти на прозрачността и отчетността, за Четвъртия форум на високо равнище относно ефективността на помощта в Пусан, довел, наред с другото, до заключителния документ от Пусан (2011 г.), Плана за действие относно половете във външната дейност (2010 г.) и Конвенцията на Организацията на обединените нации за правата на хората с увреждания, по която Съюзът е страна.

(12) На 14 май 2012 г. Съветът прие заключения, озаглавени „Бъдещият подход към бюджетната подкрепа от ЕС за трети държави“. В тези заключения Съветът заяви своя ангажимент за ефективно използване на бюджетната подкрепа с цел подпомагане на намаляването на бедността и използване на системите на държавите, по-голяма предвидимост на помощта и укрепване на поетата от партньорските държави отговорност за политиките за развитие и реформите в съответствие с Европейския консенсус за развитие, Програмата за промяна, както и с програмата за ефективност на международната помощ.

([1]) Регламент (ЕО) № 1257/96 на Съвета от 20 юни 1996 г. относно хуманитарната помощ (ОВ L 163, 2.7.1996 г., стр. 1).

([2]) Регламент (ЕС) № 233/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 11 март 2014 г. за създаване на финансов инструмент за сътрудничество за развитие за периода 2014—2020 г. (ОВ L 77, 15.3.2014 г., стр. 44).

([3]) Регламент (ЕС) № 234/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 11 март 2014 г. за създаване на Инструмент за партньорство за сътрудничество с трети държави (ОВ L 77, 15.3.2014 г., стр. 77).

([4]) Регламент (ЕС) № 230/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 11 март 2014 г. за създаване на Инструмент, допринасящ за стабилността и мира (ОВ L 77, 15.3.2014 г., стр. 1).

([5]) Регламент (ЕС) № 235/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 11 март 2014 г. за създаване на финансов инструмент за демокрация и права на човека по света (ОВ L 77, 15.3.2014 г., стр. 85).

([6]) Регламент (ЕС) № 1288/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2013 г. за създаване на „Еразъм +“ — програма на Съюза в областта на образованието, обучението, младежта и спорта и за отмяна на решения № 1719/2006/ЕО, № 1720/2006/ЕО и № 1298/2008/ЕО (ОВ L 347, 20.12.2013 г., стр. 50).

(13) Съюзът следва да насърчи цялостен подход в отговор на кризи и бедствия, както и в ситуации на конфликти и нестабилност, включително ситуации на преход. Като основа на този подход следва по-специално да се използват заключенията на Съвета относно сигурността и развитието, относно отговора на Съюза за справяне със ситуации на несигурност, относно предотвратяването на конфликти, както и всички други уместни последващи заключения. Съюзът следва да използва подхода и принципите на „Новия път за поемане на ангажименти в нестабилните държави“. Това следва да спомогне за постигането на подходящ баланс между подходи в областта на сигурността, дипломацията, развитието и хуманитарната помощ и за съчетаването на краткосрочния отговор с дългосрочна институционална подкрепа.

(14) В заключенията си от 12 декември 2013 г. относно доклада на Комисията относно подкрепата на ЕС за демократичното управление с акцент върху инициативата за управление Съветът отбеляза, че независимо от потребностите на държавата партньор и от ангажимента на Съюза да предоставя предвидимо финансиране, при изготвянето на програмите елементите на основан на стимули подход могат да насърчат напредъка и резултатите в демократичното управление и следва да отговарят по динамичен начин на равнището на ангажимента и напредъка по отношение на правата на човека, демокрацията, върховенството на закона и доброто управление. Съветът отбеляза също, че макар финансовите стимули да не са достатъчни, за да предизвикат демократични реформи, основаният на стимули подход е най-ефективен, когато при финансирането е налице критична маса, която да доведе до значимо въздействие и резултати, и когато разпределените средства са част от по-широка стратегия за ангажимент от страна на Съюза. При основания на стимули подход следва да се вземат предвид предишният опит и извлечените поуки от основани на резултатите механизми, като инициативата за управление на 10-ия ЕФР.

(15) През 2013 г. Комитетът за ЕФР, създаден по силата на Вътрешното споразумение за 10-ия ЕФР ([1]), проведе на няколко пъти първоначален обмен на мнения относно метода за определяне на многогодишното индикативно разпределение на ресурсите от 11-ия ЕФР. Тези обсъждания създадоха основата за окончателното одобрение на националните индикативни разпределения на средствата.

(16) Съюзът следва да се стреми към най-ефективно използване на наличните ресурси с оглед оптимизирането на въздействието на външната му дейност. Това следва да бъде постигнато чрез съгласуваност и взаимно допълване между инструментите за външна дейност на Съюза, както и чрез използването по целесъобразност на финансови инструменти с ефект на ливъридж. При формулирането на своята политика за сътрудничество за развитие и при свързаното с нея стратегическо планиране, програмиране и прилагане на мерките Съюзът следва да цели и осигуряването на съгласуваност с другите области на своята външна дейност.

(17) Борбата с изменението на климата и опазването на околната среда са сред големите предизвикателства, пред които е изправен Съюзът и при които има спешна нужда от международни действия. В съответствие с намерението, заявено в съобщението на Комисията, озаглавено „Бюджет за стратегията „Европа 2020““ от 29 юни 2011 г., в което се подчертава ангажиментът на Съюза да насърчава интелигентен, устойчив и приобщаващ растеж в своите вътрешни и външни политики чрез обединяването на три стълба: икономически, социален и екологичен, настоящият регламент следва да допринесе в максимална степен за постигането на целта за насочване на най-малко 20 % от общото финансиране от Съюза към цели, отнасящи се до действия в областта на климата, като същевременно се зачита принципът на партньорство с държавите от АКТБ, заложен в Споразумението за партньорство АКТБ — ЕС. Действията за създаване на нисковъглеродно и устойчиво на измененията на климата общество следва, винаги когато това е възможно, да се подкрепят взаимно с цел засилване на тяхното въздействие.

(18) Съюзът и държавите членки следва да подобрят съгласуваността и взаимното допълване на съответните си политики в областта на сътрудничеството за развитие, по-специално като отговорят на приоритетите на партньорските държави и региони на национално и регионално равнище. За да се гарантира, че политиката на Съюза за сътрудничество за развитие и тези на държавите членки се допълват и подсилват взаимно, е целесъобразно да се работи в посока на съвместно многогодишно програмиране и неговите последователни етапи на местно равнище, по-специално съвместен анализ, съвместен отговор, разделение на труда, индикативно разпределение на финансовите средства и когато е подходящо — съвместна рамка за резултатите.

(19) На срещата на върха ЕС — Африка през декември 2007 г. беше прието Стратегическото партньорство Африка — ЕС, което беше потвърдено на срещата на върха ЕС — Африка през ноември 2010 г. На 19 ноември 2012 г. Съветът също така прие заключения относно съвместната стратегия за партньорство между Карибския регион и ЕС, които заменят заключенията на Съвета относно партньорството между ЕС и Карибския регион от 11 април 2006 г. Що се отнася до Тихоокеанския регион, на 14 май 2012 г. Съветът прие заключения относно подновено партньорство за развитие, с което се актуализира и допълва стратегията, приета през 2006 г. (заключения на Съвета от 17 юли 2006 г.).

(20) Финансовите интереси на Съюза следва да се защитават чрез пропорционални мерки през целия цикъл на разходите, включително посредством предотвратяване, констатиране и разследване на нередностите, възстановяване на изгубените, погрешно изплатените или неправомерно използваните средства и в случаите, когато е необходимо, налагане на санкции. Тези мерки следва да се осъществяват в съответствие с приложимите споразумения, сключени с международни организации и трети държави.

([1]) Вътрешно споразумение между представителите на правителствата на държавите-членки, заседаващи в рамките на Съвета, относно финансирането на помощта от Общността по финансовата рамка за периода 2008—2013 г. в съответствие със Споразумението за партньорство АКТБ и ЕО и относно разпределянето на финансовата помощ за отвъдморските страни и територии, по отношение на които се прилага четвърта част от Договора за ЕО (ОВ L 247, 9.9.2006 г., стр. 32).

(21) Организацията и функционирането на Европейската служба за външна дейност са установени в Решение 2010/427/ЕС на Съвета ([1]),

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

ДЯЛ I

ЦЕЛИ И ОБЩИ ПРИНЦИПИ

Член 1

Цели и критерии за допустимост

1. Географското сътрудничество с държавите и регионите от АКТБ в контекста на 11-ия ЕФР се основава на целите, основните принципи и ценностите, заложени в общите разпоредби на Споразумението за партньорство АКТБ — ЕС.

2. По-конкретно и в рамките на принципите и целите на външната дейност на Съюза, както и на Европейския консенсус за развитие и на Програмата за промяна и последващите изменения и допълнения към тях:

а) основната цел на сътрудничеството съгласно настоящия регламент е намаляване и в дългосрочен план премахване на бедността;

б) сътрудничеството съгласно настоящия регламент също така ще допринесе за:

i) насърчаването на устойчиво и приобщаващо икономическо, социално и екологично развитие;

ii) консолидирането и подпомагането на демокрацията, върховенството на закона, доброто управление, правата на човека и съответните принципи на международното право; както и

iii) прилагането на основан на правата подход, обхващащ целия спектър на правата на човека.

Постигането на целите, посочени в първа алинея, се измерва чрез съответните показатели, включително показателите за човешко развитие, по-специално Цел на хилядолетието за развитие (ЦХР) 1 за буква а) от същата алинея и ЦХР 1 — 8 за буква б) от същата алинея, а след 2015 г. и с други показатели, договорени на международно равнище от Съюза и неговите държавите членки.

3. Програмирането се извършва така, че да изпълни в максимална степен критериите за официална помощ за развитие (ОПР), определени от Комитета за подпомагане на развитието на Организацията за икономическо развитие и сътрудничество (ОИСР/КПР), като се отчита целта на Съюза да гарантира за периода 2014 — 2020 г., че най-малко 90 % от предоставяната от него външна помощ, взета като цяло, се счита за ОПР.

4. Действията, които попадат в обхвата на Регламент (ЕО) № 1257/96 и които отговарят на критериите за финансиране съгласно този регламент, по принцип не се финансират по линия на настоящия регламент, освен ако не е налице необходимост да се осигури непрекъснатост на сътрудничеството при преход от криза към стабилни условия за развитие. В тези случаи специално внимание се обръща на осигуряването на ефективна връзка между хуманитарната помощ, възстановяването и помощта за развитие, което да допринася за намаляването на риска от бедствия и за устойчивостта на бедствия.

Член 2

Общи принципи

1. При прилагането на настоящия регламент се гарантират съгласуваност с другите области на външна дейност на Съюза и с другите имащи отношение политики на Съюза, както и съгласуваност на политиките с цел развитие, в съответствие с член 208 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС). За тази цел мерките, финансирани съгласно настоящия регламент, включително тези, които се управляват от Европейската инвестиционна банка (ЕИБ), се основават на политиките за сътрудничество, определени в документи, като договорености, декларации и планове за действие между Съюза и съответните трети държави и региони, както и на решенията, конкретните интереси, политическите приоритети и стратегиите на Съюза.

2. Съюзът и държавите членки работят в посока на съвместно многогодишно програмиране въз основа на стратегиите на държавите партньори за намаляване на бедността или еквивалентни стратегии за развитие. Те могат да предприемат съвместни действия, включително съвместен анализ и съвместен отговор на тези стратегии, като определят приоритетните сектори за намеса и разделението на труда в съответната държава, чрез съвместни мисии на донорите и чрез използването на договорености за съфинансиране и делегирано сътрудничество.

([1]) Решение 2010/427/ЕС на Съвета от 26 юли 2010 г. за определяне на организацията и функционирането на Европейската служба за външна дейност (ОВ L 201, 3.8.2010 г., стр. 30).

3. Съюзът насърчава многостранен подход към глобалните предизвикателства и си сътрудничи с държавите членки и държавите партньори в това отношение. Когато е уместно, той насърчава сътрудничеството с международни организации и органи и с други двустранни донори.

4. Отношенията между Съюза и неговите държави членки и държавите партньори се основават на споделени ценности, като правата на човека, демокрацията и върховенството на закона, както и на принципите на ангажираност и взаимна отчетност, и ще утвърждават тези ценности и принципи. Подкрепата за партньорите ще бъде адаптирана към тяхната ситуация, свързана с развитието, ангажираността им и постигнатия от тях напредък по отношение на правата на човека, демокрацията, върховенството на закона и доброто управление.

Освен това в отношенията с държавите партньори се вземат предвид техният ангажимент и постигнатите от тях резултати в прилагането на международните споразумения и договорните отношения със Съюза, включително в областта на миграцията, както е определено в Споразумението за партньорство АКТБ — ЕС.

5. Съюзът насърчава ефективното сътрудничество с партньорските държави и региони в съответствие с най-добрите международни практики. Той съгласува подкрепата си с националните и регионалните стратегии за развитие на партньорите, с техните политики за реформи и процедури винаги когато това е възможно, и подпомага демократичната ангажираност, както и вътрешната и взаимната отчетност. За тази цел той насърчава:

а) процес на развитие, който е прозрачен, който се ръководи от партньорската държава или регион и с който партньорската държава или регион са се ангажирали, в това число насърчаването на местния експертен опит;

б) подход, основан на зачитане на правата и обхващащ всички права на човека, независимо дали става въпрос за граждански и политически, икономически, социални и културни права, за да се включат принципите на правата на човека в процеса на прилагане на настоящия регламент, с оглед подпомагане на партньорските държави в изпълнението на международните им задължения по отношение на правата на човека, както и подпомагане на притежателите на права, с акцент върху бедните и уязвимите групи, да предявяват своите права;

в) предоставянето на права и възможности на населението на държавите партньори, възприемането на приобщаващи и отворени за участие подходи към развитието и широко участие на всички сегменти на обществото в процеса на развитие и в диалога на национално и регионално равнище, включително политическия диалог. Особено внимание се отделя на ролята на парламентите, местните органи и гражданското общество, включително по отношение на участието, надзора и отчетността;

г) ефективни методи и инструменти за сътрудничество в съответствие с най-добрите практики на ОИСР/КПР, в това число използването на новаторски инструменти като съчетаване на безвъзмездни средства и заеми и други механизми за поделяне на риска в избрани сектори и държави и привличане на частния сектор, като се отделя надлежно внимание на въпросите, засягащи устойчивостта на обслужването на дълга, броя на подобни механизми и изискването за систематична оценка на въздействието в съответствие с целите на настоящия регламент, по-специално намаляването на бедността, както и специфични механизми за бюджетна подкрепа, като например договори за държавно изграждане. Всички програми, интервенции и методи и инструменти на сътрудничество се адаптират към конкретните обстоятелства във всяка партньорска държава или регион, като акцентът се поставя върху основаните на програми подходи, предоставянето на предсказуемо финансиране на помощта, мобилизирането на частни ресурси, включително от местния частен сектор, всеобщия и недискриминационен достъп до основни услуги, както и разработването и използването на национални системи;

д) мобилизирането на национални приходи и укрепването на фискалната политика на държавите партньори с цел намаляване на бедността и на зависимостта от помощи;

е) подобряване на въздействието на политиките и програмирането чрез координация, съгласуваност и хармонизация между донорите с цел да се създадат полезни взаимодействия и да се избегнат припокриване и дублиране, да се увеличи степента на взаимно допълване и да се подкрепят инициативите, в които участват всички донори, и чрез координация в партньорските държави и региони, като се използват съгласувани насоки и принципи на добрата практика относно координацията и ефективността на помощта;

ж) ориентирани към резултатите подходи към развитието, включително чрез прозрачни и определяни от държавите рамки за резултатите, които се основават, там, където това е уместно, на договорени на международно равнище цели и съпоставими и подлежащи на обобщение показатели, като например тези на ЦХР, с цел оценяване и съобщаване на резултатите, в това число крайните продукти, последиците и въздействието от помощта за развитие.

6. Съюзът подкрепя, когато това е целесъобразно, осъществяването на двустранно, регионално и многостранно сътрудничество и диалог, свързаното с развитието измерение на споразуменията за партньорство и тристранното сътрудничество. Съюзът насърчава сътрудничеството Юг — Юг.

7. В дейностите си в областта на сътрудничеството за развитие Съюзът използва и споделя, когато това е уместно, опита на държавите членки, придобит при провеждането на реформи и извършването на преход, както и извлечените поуки.

8. Съюзът се стреми към редовен обмен на информация със страните по партньорството в съответствие с член 4 от Споразумението за партньорство АКТБ — ЕС.

ДЯЛ II

ПРОГРАМИРАНЕ И РАЗПРЕДЕЛЯНЕ НА СРЕДСТВАТА

Член 3

Обща рамка за разпределяне на средствата

1. Комисията определя многогодишното индикативно разпределение на средствата за всяка държава и регион от АКТБ и за сътрудничеството в рамките на АКТБ въз основа на критериите, предвидени в членове 3, 9 и 12в от приложение IV към Споразумението за партньорство АКТБ — ЕС, във финансовите рамки, определени в член 2 от Вътрешното споразумение.

2. При определянето на индикативното разпределение на средствата за държавите се прилага диференциран подход с цел да се гарантира, че на държавите партньори се предоставя специално и конкретно адаптирано за тях сътрудничество въз основа на:

а) техните нужди;

б) капацитета им за генериране на финансови ресурси и достъп до тях и капацитета им за тяхното усвояване;

в) поетите от тях ангажименти и постигнатите резултати; както и

г) потенциалното въздействие на помощта, предоставяна от Съюза.

В процеса на разпределяне на средствата се дава приоритет на най-нуждаещите се държави, по-специално най-слабо развитите държави, държавите с ниски доходи и държавите в кризисни и следкризисни ситуации, нестабилните държави и тези в уязвимо положение.

Съюзът ще адаптира помощта си чрез динамични и ориентирани към резултати мерки по държави, както се посочва в член 7, параграф 2, съобразно положението на държавата и ангажираността ѝ и постигнатия напредък по отношение на въпроси, като доброто управление, правата на човека, демокрацията, върховенството на закона и способността ѝ да провежда реформи и да отговори на исканията и нуждите на своя народ.

3. Комитетът на ЕФР провежда обмен на мнения относно метода за определяне на многогодишното индикативно разпределение на средствата, посочено в параграф 1.

Член 4

Обща рамка за програмиране

1. Програмирането на помощта за държавите и регионите от АКТБ съгласно Споразумението за партньорство АКТБ — ЕС се извършва в съответствие с общите принципи, посочени в членове 1 — 14 от приложение IV към същото споразумение и в членове 1 и 2 от настоящия регламент.

2. Освен в случаите, предвидени в параграф 3, програмирането ще се извършва съвместно със съответната партньорска държава или регион и ще се съгласува във все по-голяма степен със стратегиите на партньорската държава или регион за намаляване на бедността или еквивалентни стратегии.

Съюзът и държавите членки се консултират помежду си на ранен етап и по време на целия процес на програмиране, за да се насърчат последователността, взаимното допълване и съгласуваността на дейностите им за сътрудничество. Консултациите могат да доведат до съвместно програмиране с държавите членки, представени на място. Съвместното програмиране следва да се основава на относителните предимства на донорите от Съюза. Останалите държави членки се приканват да допринесат за целта за подсилване на съвместната външна дейност на Съюза.

Операциите за финансиране от ЕИБ допринасят за общите принципи на Съюза, по-специално определените в член 21 от Договора за Европейския съюз (ДЕС), и целите на Споразумението за партньорство АКТБ — ЕС, като намаляването на бедността чрез приобщаващ и устойчив растеж и икономическо, екологично и социално развитие. ЕИБ и Комисията следва да се стремят към максимално полезно взаимодействие в процеса на програмиране на 11-ия ЕФР, по целесъобразност. С ЕИБ се осъществяват на ранен етап консултации по въпросите, свързани с нейния експертен опит и операции, с цел по-голяма съгласуваност на външното действие на Съюза.

Осъществяват се консултации и с други донори и участници в процеса на развитие, в това число представители на гражданското общество и регионални и местни органи.

3. При обстоятелства като тези, посочени в член 3, параграф 3 и член 4, параграф 5 от приложение IV към Споразумението за партньорство АКТБ — ЕС, Комисията може да определи специални разпоредби за програмиране и осъществяване на помощта за развитие чрез управление от самата Комисия на средствата, разпределени на въпросната държава, съгласно съответните политики на Съюза.

4. По принцип Съюзът ще съсредоточава двустранната помощ, която предоставя, в най-много три сектора, които се договарят с държавите партньори.

Член 5

Документи за програмиране

1. Стратегическите документи са документи, които Съюзът и съответната партньорска държава или регион изготвят с цел осигуряване на съгласувана рамка на политиката за сътрудничество за развитие, която отговаря на общото предназначение и обхват, на целите и общите принципи на Споразумението за партньорство АКТБ — ЕС и съответства на принципите, определени в членове 2, 8 и 12а от приложение IV към посоченото споразумение.

При подготовката и изпълнението на стратегическите документи се спазват принципите на ефективност на помощта: национална ангажираност, партньорство, координация, хармонизация, съответствие със системите на държавата или региона бенефициер, прозрачност, взаимна отчетност и насоченост към резултатите съгласно посоченото в член 2 от настоящия регламент. По принцип периодът на програмиране трябва да се синхронизира с циклите на стратегията на държавата партньор.

2. При съгласие от страна на съответната партньорска държава или регион стратегически документ няма да се изисква за:

а) държавите или регионите, които разполагат със стратегия за развитие под формата на план за развитие или подобен документ за развитие, приет от Комисията като основа за съответната многогодишна индикативна програма при приемането на последния документ;

б) държавите или регионите, за които е договорен съвместен документ за многогодишно програмиране между Съюза и държавите членки;

в) държавите или регионите, за които вече съществува съвместен рамков документ (СРД), с който се осигурява всеобхватен подход на Съюза към отношенията със съответната партньорска държава или регион, включително политиката на Съюза за развитие;

г) регионите, които разполагат със стратегия, съвместно договорена със Съюза;

д) държавите, в които Съюзът възнамерява да синхронизира стратегията си с нов национален цикъл, започващ преди 1 януари 2017 г.; в тези случаи в многогодишната индикативна програма за междинния период между 2014 г. и началото на новия национален цикъл ще се съдържа отговорът на Съюза за тази държава.

3. Не се изискват стратегически документи за държавите или регионите, които получават първоначално разпределение на финансови средства от Съюза по силата на настоящия регламент в размер, който не надхвърля 50 млн. евро за периода 2014 — 2020 г. В тези случаи в многогодишните индикативни програми ще се съдържа отговорът на Съюза за тези държави или региони.

Ако посочените в параграфи 2 и 3 варианти не са приемливи за партньорската държава или регион, се изготвя стратегически документ.

4. Освен в обстоятелствата, посочени в член 4, параграф 3, многогодишните индикативни програми се основават на диалог с партньорската държава или регион и се изготвят въз основа на стратегическите документи или подобните на тях документи, посочени в настоящия член, и за тях ще се постигне договореност със съответната държава или регион.

За целите на настоящия регламент съвместният документ за многогодишно програмиране, предвиден в параграф 2, буква б) от настоящия член и отговарящ на принципите и условията, установени в този параграф, включително индикативно разпределение на средствата, може да бъде считан за многогодишната индикативна програма съгласно процедурата, определена в член 14, със съгласието на партньорската държава или регион.

5. В многогодишните индикативни програми се излагат приоритетните сектори, избрани за финансиране от Съюза, конкретните цели, очакваните резултати, показателите за резултатите и индикативното разпределение на финансовите средства както общо, така и по приоритетни области. В тях ще се посочва и как предлаганите програми ще допринесат за цялостната стратегия на страната, спомената в настоящия член, и как ще допринесат за изпълнението на Програмата за промяна.

В съответствие с принципите за ефективност на помощта стратегията в рамките на АКТБ избягва фрагментирането и гарантира допълване и реална добавена стойност по отношение на националните и регионалните програми.

6. В допълнение към документите за програмиране за държавите и регионите Комисията и АКТБ чрез секретариата на АКТБ съвместно изготвят стратегически документ в рамките на АКТБ и свързана с него многогодишна индикативна програма, в съответствие с принципите, установени в членове 12 — 14 от приложение IV към Споразумението за партньорство АКТБ — ЕС.

7. Специалните разпоредби, посочени в член 4, параграф 3, могат да са под формата на специални програми за подкрепа, като се отчитат специалните съображения, посочени в член 6, параграф 1.

Член 6

Програмиране за държавите и регионите в кризисни или следкризисни ситуации или ситуации на нестабилност

1. При изготвянето на документите за програмиране за държавите и регионите в кризисни или следкризисни ситуации, или ситуации на нестабилност, или предразположени към природни бедствия, надлежно се вземат предвид уязвимостта, специалните нужди и обстоятелствата на съответното население, съответните държави или региони.

Съюзът продължава да е твърдо ангажиран с изпълнението на Новия курс за поемане на ангажименти в нестабилни държави и неговите принципи, в т.ч. чрез съсредоточаване върху петте цели за укрепване на мира и държавността, гарантиране на поемане на отговорност на местно равнище и чрез тясно съгласуване с националните планове, разработени като част от изпълнението на Новия курс.

Надлежно внимание ще се обръща на мерките за предотвратяване и разрешаване на конфликти, изграждане на държавността и укрепване на мира, помиряване след конфликти и възстановяване, със специален акцент върху приобщаващата и законна политика, сигурността, правосъдието, икономическите основи и изграждането на капацитет за отговорно и справедливо предоставяне на услуги. Специално внимание ще се отделя на ролята на жените и перспективата за децата в тези процеси.

Когато партньорските държави или региони пряко участват или са засегнати от кризисни и следкризисни ситуации или ситуации на нестабилност, специално внимание се обръща на засилването на координацията между помощта, възстановяването и развитието сред всички имащи отношение участници, включително за политическите инициативи, за да се подпомогне преходът от извънредна ситуация към фазата на развитие. В програмирането за нестабилните държави и региони или държавите и регионите, които често биват засегнати от природни бедствия, се предвиждат превенция и готовност при бедствия и справяне с последиците от такива бедствия, търсят се решения за уязвимостта от сътресения и се укрепва устойчивостта.

2. За държавите или регионите в кризисни или следкризисни ситуации или ситуации на нестабилност може да се извършва преглед *ad hoc* на стратегията за сътрудничество на съответната държава или регион. В рамките на тези прегледи може да бъде предложена специална и адаптирана стратегия, за да се гарантира преходът към дълготрайно сътрудничество и развитие, като се насърчават по-добра координация и преход между хуманитарните инструменти и инструментите на политиката за развитие.

Член 7

Одобряване и изменяне на документите за програмиране

1. Документите за програмиране, включително съдържащото се в тях индикативно разпределение на средства, се одобряват от Комисията в съответствие с процедурата, посочена в член 14.

Едновременно с предаването на документите за програмиране на Комитета за ЕФР Комисията ги предава също и на Съвместната парламентарна асамблея за информация при пълно спазване на процедурата за вземане на решение в съответствие с дял IV от настоящия регламент.

След това документите за програмиране се одобряват от съответната държава или регион от АКТБ, както е предвидено в приложение IV към Споразумението за партньорство АКТБ — ЕС. Държавите или регионите, които не разполагат с подписан документ за програмиране, продължават да отговарят на изискванията за финансиране съгласно условията, определени в член 4, параграф 3 от настоящия регламент.

2. Стратегическите документи и многогодишните индикативни програми, включително съдържащото се в тях индикативно разпределение на средства, могат да бъдат адаптирани, като се взимат предвид прегледите, както е предвидено в членове 5, 11 и 14 от приложение IV към Споразумението за партньорство АКТБ — ЕС.

В съответствие с разпоредбите на член 2, параграф 4 и член 3, параграф 2 от настоящия регламент и въз основа на предходни ЕФР и друг придобит опит относно стимулирането, включително извлечените поуки, индикативното разпределение на средства по държави може да бъде допълвано наред с другото чрез механизми, основани на резултатите. В това отношение е редно да се отчита, че нестабилните и уязвими държави трябва да получат специално третиране, за да се гарантира, че техните конкретни нужди се вземат надлежно предвид, а същевременно трябва да се предоставят средства, по възможност в размер до обема на транша за стимулиране на управлението по 10-ия ЕФР, за да се осигурят стимули за ориентирани към резултатите реформи в съответствие с Програмата за промяна и за изпълнение на ангажиментите, установени със Споразумението за партньорство АКТБ — ЕС. Комитетът за ЕФР провежда обмен на мнения по основания на резултатите механизъм в съответствие с член 14, параграф 2 от настоящия регламент.

3. Процедурата, посочена в член 14, се прилага и за съществените изменения, с които значително се изменят стратегията, документите за програмиране към нея и/или разпределените средства, подлежащи на програмиране. Когато е приложимо, съответните допълнения към документите за програмиране впоследствие се одобряват от съответната държава или регион от АКТБ.

4. По надлежно обосновани съображения за спешност, като например кризи или непосредствена заплаха за демокрацията, върховенството на закона, правата на човека и основните свободи, включително случаите, посочени в член 6, параграф 2, процедурата, посочена в член 14, параграф 4, може да се използва, за да се изменят документите за програмиране, посочени в член 5.

ДЯЛ III

ИЗПЪЛНЕНИЕ

Член 8

Обща рамка за изпълнение

Изпълнението на помощта, предоставяна на държавите и регионите от АКТБ, което се управлява от Комисията и ЕИБ съгласно Споразумението за партньорство АКТБ — ЕС, се извършва в съответствие с Финансовия регламент, посочен в член 10, параграф 2 от Вътрешното споразумение („Финансовият регламент за ЕФР“).

Член 9

Приемане на програми за действие, индивидуални и специални мерки

1. Комисията приема годишни програми за действие въз основа на документите за индикативно програмиране, посочени в член 5.

При повтарящи се действия тя също така може да приеме многогодишни програми за действие за период до три години.

При необходимост и надлежна обосновка дадено действие може да бъде прието като индивидуална мярка преди или след приемането на годишните или многогодишните програми за действие.

2. Програмите за действие и индивидуалните мерки се подготвят от Комисията заедно с партньорската държава или регион, като в процеса се включват представените на място държави членки и, където е уместно, се осъществява координация с други донори, по-специално в случаите на съвместно програмиране, както и с ЕИБ. Държавите членки, които нямат местно представителство, ще бъдат информирани за дейностите на място.

Програмите за действие съдържат конкретно описание на всяка предвидена операция. В това описание ще се посочват преследваните цели, очакваните резултати и основните дейности.

В описанието очакваните резултати се определят по отношение на крайните продукти, последиците и въздействието, с количествено или качествено измерими цели, и ще се разясняват връзките помежду им и с целите по многогодишната индикативна програма. Крайните продукти и по принцип последиците трябва да са свързани с конкретни, измерими и реалистични показатели и включват основни линии и референтни показатели, обвързани със срокове, като са съгласувани със собствените цели и референтни показатели на страната или региона във възможно най-голяма степен. Където е уместно, ще се извършва анализ на разходите и ползите.

В описанието се посочват рисковете, заедно с предложения за тяхното смекчаване по целесъобразност, излага се анализът на контекста в специфичния сектор и на ключовите участници, описват се методите на изпълнение, бюджетът и ориентировъчният график, а в случай на бюджетна подкрепа — критериите за плащанията, включително евентуални променливи траншове. Посочват се и евентуалните свързани мерки за подкрепа, както и механизмите за мониторинг, одит и оценка.

Ако е приложимо, в описанието се отбелязва допълването с текущи или планирани дейности на ЕИБ в партньорската държава или регион.

3. В случаите, посочени в член 4, параграф 3, и в случаите на непредвидени и надлежно обосновани нужди или при извънредни обстоятелства Комисията може да приеме специални мерки, включително мерки за улесняване на прехода от спешна помощ към дългосрочни операции или мерки в областта на развитието за по-добро подготвяне на хората да се справят с повтарящи се кризи.

4. Програмите за действие и индивидуалните мерки, предвидени в параграф 1, за които финансовата помощ от Съюза надхвърля 5 млн. евро, и специалните мерки, за които финансова помощ от Съюза надхвърля 10 млн. евро, се приемат от Комисията в съответствие с процедурата, посочена в член 14 от настоящия регламент. Тази процедура не се изисква за програмите за действие и мерките, които са под посочените прагове, както и за несъществени изменения в тях. Несъществените изменения са технически корекции, като например удължаване на периода на изпълнение, пренасочване на средства в рамките на прогнозния бюджет или увеличаване или намаляване на размера на бюджета с по-малко от 20 % от първоначалния бюджет, но без да се надхвърля границата от 10 млн. евро, при условие че тези изменения не засягат съществено целите на първоначалната програма за действие или мярка. В такива случаи програмите за действие и мерките и несъществените изменения в тях се приемат от Комисията, която уведомява Комитета за ЕФР в срок от един месец от приемането им.

Всяка държава членка може да поиска оттеглянето на проект или програма от програма за действие, представена на Комитета за ЕФР, в съответствие с процедурата, определена в член 14 от настоящия регламент. Ако такова искане се подкрепя от блокиращото малцинство държави членки, както е определено в член 8, параграф 3 във връзка с член 8, параграф 2 от Вътрешното споразумение, програмата за действие се приема от Комисията без съответния проект или програма. Освен в случаите, когато в съответствие със становищата на държавите членки в Комитета за ЕФР Комисията не желае да продължава оттегления проект или програма, оттегленият проект или програма се предлага отново на по-късен етап пред Комитета за ЕФР извън програмата за действие под формата на отделна мярка, която тогава се приема от Комисията в съответствие с процедурата, определена в член 14 от настоящия регламент.

По надлежно обосновани съображения за спешност, като например кризи, природни или предизвикани от човека бедствия или непосредствена заплаха за демокрацията, върховенството на закона, правата на човека или основните свободи, Комисията може да приеме индивидуални или специални мерки или изменения в съществуващите програми за действие и мерки в съответствие с процедурата, посочена в член 14, параграф 4 от настоящия регламент.

5. Комисията приема специални програми за действие за разходите за подкрепа, посочени в член 6 от Вътрешното споразумение, в съответствие с процедурата, определена в член 14 от настоящия регламент. Евентуалните промени в програмите за действие за разходи за подкрепа се приемат в съответствие със същата процедура.

6. На ниво проект се предприема подходящ преглед с екологична насоченост, включително относно отражението върху изменението на климата, биологичното разнообразие и свързаните с това социални последици, както и — когато това е приложимо — оценка на въздействието върху околната среда (ОВОС) за чувствителните от екологична гледна точка проекти, по-специално ако има вероятност те да окажат значително неблагоприятно въздействие, което е чувствително, разнородно или няма прецедент, върху околната среда и/или в социален план. Този преглед се извършва по международно признати практики. Когато е уместно, при изпълнението на секторните програми се използват стратегически екологични оценки (СЕО). Гарантират се участието на заинтересованите страни в екологичните оценки и публичният достъп до резултатите.

Член 10

Допълнителни вноски на държавите членки

1. По своя собствена инициатива държавите членки могат да предоставят на Комисията или на ЕИБ доброволни вноски съгласно член 1, параграф 9 от Вътрешното споразумение с цел да спомогнат за постигането на целите на Споразумението за партньорство АКТБ — ЕС извън договореностите за съфинансиране. Тези вноски не засягат цялостното разпределение на средствата по линия на 11-ия ЕФР. Те се третират по същия начин, както редовните вноски на държавите членки, посочени в член 1, параграф 2 от Вътрешното споразумение, освен по отношение на разпоредбите на членове 6 и 7 от Вътрешното споразумение, за които могат да бъдат установени специални договорености в двустранно споразумение за вноската.

2. Целево заделяне на средства се прави само при надлежно обосновани обстоятелства, например в отговор на изключителните обстоятелства, посочени в член 4, параграф 3. В този случай доброволните вноски, поверени на Комисията, се третират като целеви приходи в съответствие с Финансовия регламент за ЕФР.

3. Допълнителните средства се интегрират в процеса на програмиране и преглед и в годишните програми за действие, в индивидуалните и в специалните мерки, посочени в настоящия регламент, и отразяват ангажираността на партньорската държава или регион.

4. Всяка извършена впоследствие промяна в програмите за действие, индивидуалните или специалните мерки се приема от Комисията в съответствие с член 9.

5. Държавите членки, които поверяват на Комисията или на ЕИБ допълнителни доброволни вноски с цел да спомогнат за постигането на целите на Споразумението за партньорство АКТБ — ЕС, предварително уведомяват Съвета и Комитета за ЕФР или Комитета за ИИ за тези вноски.

Член 11

Данъци, мита и такси

Предоставяната от Съюза помощ не генерира и не поражда събирането на специфични данъци, мита или такси.

Без да се засягат разпоредбите на член 31 от приложение IV към Споразумението за партньорство АКТБ — ЕС, такива данъци, мита и такси могат да са допустими за финансиране съгласно условията, определени във Финансовия регламент за ЕФР.

Член 12

Защита на финансовите интереси на Съюза

1. Комисията предприема необходимите мерки, за да гарантира, че при изпълнението на действията, финансирани по силата на настоящия регламент, финансовите интереси на Съюза са защитени чрез прилагането на превантивни мерки срещу измама, корупция и всякакви други незаконни дейности, чрез ефективни проверки и, при установяването на нередности, чрез възстановяване или, при необходимост, чрез събиране на погрешно платените суми и когато е уместно, чрез ефективни, пропорционални и възпиращи административни и финансови санкции.

2. Комисията или нейни представители и Сметната палата имат правомощия да извършват одити или когато се отнася за международни организации — проверки в съответствие с постигнатите с тях споразумения, и проверки по документи и на място на всички бенефициери на безвъзмездни средства, изпълнители и подизпълнители, които са получили финансови средства от Съюза по силата на настоящия регламент.

3. Европейската служба за борба с измамите (OLAF) може да извършва разследвания, включително проверки и инспекции на място, в съответствие с разпоредбите и процедурите, определени в Регламент (ЕС, Евратом) № 883/2013 на Европейския парламент и на Съвета ([1]) и в Регламент (Евратом, ЕО) № 2185/96 на Съвета ([2]), с цел да се установи дали е налице измама, корупция или друга незаконна дейност, засягаща финансовите интереси на Съюза, във връзка със споразумение за отпускане на безвъзмездни средства или решение за отпускане на безвъзмездни средства или договор, финансирани по силата на настоящия регламент.

4. Без да се засягат разпоредбите на параграфи 1, 2 и 3, в споразуменията за сътрудничество с трети държави и с международни организации, договорите, споразуменията за отпускане на безвъзмездни средства и решенията за отпускане на безвъзмездни средства, произтичащи от прилагането на настоящия регламент, се съдържат разпоредби, с които Комисията, Сметната палата и OLAF изрично се упълномощават да извършват такива одити, проверки и инспекции на място съгласно съответните им компетенции.

Член 13

Правила относно националността и произхода, приложими за процедурите за обществени поръчки, за отпускането на безвъзмездни средства и за други процедури по възлагане

Правилата относно националността и произхода, приложими за процедурите за обществени поръчки, за отпускането на безвъзмездни средства и за други процедури по възлагане, са определени в член 20 от приложение IV към Споразумението за партньорство АКТБ — ЕС.

ДЯЛ IV

ПРОЦЕДУРИ ЗА ВЗЕМАНЕ НА РЕШЕНИЯ

Член 14

Задължения на Комитета за ЕФР

1. Комитетът за ЕФР, създаден с член 8 от Вътрешното споразумение, дава своето становище в съответствие с процедурата, посочена в параграфи 3 и 4 от настоящия член.

Наблюдател от ЕИБ участва в работата на Комитета за ЕФР, свързана с въпроси, които засягат ЕИБ.

2. Задачите на Комитета за ЕФР обхващат задълженията, посочени в дялове II и III от настоящия регламент:

а) програмиране на помощта от Съюза по линия на 11-ия ЕФР и прегледи на програмирането, съсредоточаващи се по-специално върху стратегиите за държавите, регионите и стратегиите в рамките на АКТБ; и

б) мониторинг на изпълнението и оценка на помощта от Съюза, която обхваща, наред с други елементи, въздействието на помощта за намаляването на бедността, секторните аспекти, свързаните с други области въпроси, функционирането на координацията на място с държавите членки и с други донори, както и напредъка по отношение на принципите на ефективност на помощта, посочени в член 2.

([1]) Регламент (ЕС, Евратом) № 883/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 11 септември 2013 г. относно разследванията, провеждани от Европейската служба за борба с измамите (OLAF), и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1073/1999 на Европейския парламент и на Съвета и Регламент (Евратом) № 1074/1999 на Съвета (ОВ L 248, 18.9.2013 г., стр. 1).

([2]) Регламент (Евратом, ЕО) № 2185/96 на Съвета от 11 ноември 1996 г. относно контрола и проверките на място, извършвани от Комисията за защита на финансовите интереси на Европейските общности срещу измами и други нередности (ОВ L 292, 15.11.1996 г., стр. 2).

За програми за бюджетна подкрепа, за които Комитетът за ЕФР е изразил положително становище, но които са били прекратени по време на изпълнението им, Комисията предварително уведомява Комитета за прекратяването и последващото решение за възобновяване на плащанията.

Всяка държава членка може да прикани Комисията по всяко време да предостави на Комитета за ЕФР информация и да проведе обмен на мнения по въпроси, свързани със задачите, посочени в настоящия параграф. Този обмен на мнения може да доведе до формулиране на препоръки от държавите членки, които Комисията взема предвид.

3. Когато Комитетът за ЕФР бъде приканен да даде своето становище, представителят на Комисията представя пред Комитета за ЕФР проект на мерките, които следва да бъдат взети, в сроковете, определени в решението на Съвета относно процедурния правилник на Комитета за ЕФР, посочен в член 8, параграф 5 от Вътрешното споразумение. Комитетът за ЕФР дава своето становище в срок, който председателят може да определи в зависимост от спешността на въпроса, но който не надхвърля 30 дни. ЕИБ взема участие в обмена на мнения. Становището се дава с квалифицираното мнозинство, определено в член 8, параграф 3 от Вътрешното споразумение, въз основа на тежестта на гласовете на държавите членки, изчислена по начина, определен в член 8, параграф 2 от Вътрешното споразумение.

Когато Комитетът за ЕФР е дал становището си, Комисията приема мерките, които се прилагат незабавно.

Ако обаче тези мерки не са в съответствие със становището на Комитета за ЕФР, Комисията незабавно съобщава на Съвета за тях. В този случай Комисията отлага прилагането на мерките за период, който по принцип не надхвърля 30 дни от датата на такова съобщение, но който може да бъде продължен с период до 30 дни при изключителни обстоятелства. Съветът, като действа със същото квалифицирано мнозинство както Комитета за ЕФР, може да вземе различно решение в рамките на този период.

4. По надлежно обосновани съображения за спешност, както е предвидено в член 7, параграф 4 и член 9, параграф 4, Комисията приема мерките, които се прилагат незабавно, без предварително внасяне в Комитета за ЕФР, и които остават в сила за срока на действие на приетия или изменен документ, програма за действие или мярка.

Най-късно 14 дни след приемането им председателят представя мерките пред Комитета за ЕФР, за да получи неговото становище.

В случай че Комитетът за ЕФР даде отрицателно становище в съответствие с параграф 3 от настоящия член, Комисията незабавно отменя мерките, приети съгласно първата алинея от настоящия член.

Член 15

Механизъм за подкрепа на мира в Африка

В индикативните програми в рамките на АКТБ се заделя финансиране за Механизма за подкрепа на мира в Африка. Това финансиране може да бъде допълнено от регионалните индикативни програми. Прилага се специалната процедура, изложена по-долу:

а) по искане на Африканския съюз, одобрено от Комитета на посланиците на АКТБ, Комисията изготвя многогодишни програми за действие, в които се посочват преследваните цели, обхватът и естеството на възможните интервенции, както и редът и условията за изпълнението; на ниво интервенции се уточнява установен формат за докладване. В приложение към всяка програма за действие се описват специфичните процедури за вземане на решение за всеки възможен вид интервенция в съответствие с нейното естество, обхват и спешност;

б) програмите за действие, включително посоченото в буква а) приложение, както и всички евентуални промени в тях се обсъждат от съответните подготвителни работни групи на Съвета и Комитета по политика и сигурност и се одобряват от Комитета на постоянните представители с квалифицирано мнозинство, както е определено в член 8, параграф 3 от Вътрешното споразумение, преди да бъдат приети от Комисията;

в) програмите за действие, без посоченото в буква а) приложение, са основата за споразумението за финансиране, което следва да бъде сключено от Комисията и Африканския съюз;

г) всяка интервенция, която следва да се осъществи съгласно споразумението за финансиране, подлежи на предварително одобрение от Комитета по политика и сигурност; съответните подготвителни работни групи на Съвета се информират или — поне когато трябва да се финансират нови мироопазващи операции — се консултират своевременно преди предаването на интервенциите на Комитета по политика и сигурност в съответствие със специфичните процедури за вземане на решение, посочени в буква а), за да се гарантира, че в допълнение към военните въпроси и въпросите, свързани със сигурността, са взети предвид и аспектите на предвидените мерки, свързани с развитието, и финансовите аспекти. Без да се засяга финансирането на мироопазващи операции, специално внимание се отдава на дейности, признати за ОПР;

д) Комисията ежегодно изготвя доклад за дейността относно използването на финансовите средства с цел информиране на Съвета и на Комитета за ЕФР и по искане на Съвета или на Комитета за ЕФР, като прави разграничение между поетите задължения и плащанията в рамките на ОПР и тези извън рамките на ОПР.

В края на първата многогодишна програма за действие Съюзът и неговите държави членки ще направят преглед на резултатите и процедурите на Механизма за подкрепа на мира в Африка и ще обсъдят вариантите на възможностите за финансиране в бъдеще. Във връзка с това и с цел Механизмът за подкрепа на мира в Африка да бъде поставен на по-солидна основа, Съюзът и неговите държави членки ще провеждат обсъждания, посветени както на средствата за мироопазващи операции, включително финансираните от ЕФР, така и на въпроса за устойчивата подкрепа на Съюза за ръководени от африканските държави мироопазващи операции след 2020 г. В допълнение Комисията ще направи оценка на Механизма най-късно през 2018 г.

Член 16

Комитет за Инвестиционния инструмент

1. Комитетът за Инвестиционния инструмент (ИИ), създаден под егидата на ЕИБ с член 9 от Вътрешното споразумение, се състои от представители на държавите членки и представител на Комисията. Канят се представител на Генералния секретариат на Съвета и представител на Европейската служба за външна дейност (ЕСВД), които присъстват като наблюдатели. Всяка държава членка, както и Комисията излъчват по един представител и по един негов заместник. С цел поддържане на приемственост председателят на Комитета за ИИ се избира от и измежду членовете на Комитета за ИИ за период от две години. ЕИБ осигурява секретариата и помощното обслужване на Комитета за ИИ. Гласуват само членовете на Комитета за ИИ, определени от държавите членки, или техните заместници.

Съветът, като действа с единодушие, приема процедурен правилник на Комитета за ИИ въз основа на предложение, изготвено от ЕИБ след консултация с Комисията.

Комитетът за ИИ действа с квалифицирано мнозинство. Тежестта на гласовете се определя съгласно член 8 от Вътрешното споразумение.

Комитетът за ИИ заседава най-малко четири пъти годишно. Могат да бъдат свикани допълнителни заседания по искане на ЕИБ или на членовете на комитета за ИИ съгласно реда, определен в неговия процедурен правилник. Освен това Комитетът за ИИ може да дава становище чрез писмена процедура в съответствие с неговия процедурен правилник.

2. Комитетът за ИИ одобрява:

а) оперативните насоки за прилагането на ИИ;

б) инвестиционните стратегии и бизнес планове на ИИ, включително показателите за изпълнението, въз основа на целите на Споразумението за партньорство АКТБ — ЕС и на общите принципи на политиката на Съюза за развитие;

в) годишните доклади на ИИ;

г) всички документи за общата политика, включително докладите за оценка, отнасящи се до ИИ.

3. Комитетът за ИИ дава становище по:

а) предложенията за предоставяне на лихвени субсидии съгласно член 2, параграф 7 и член 4, параграф 2, буква б) от приложение II към Споразумението за партньорство АКТБ — ЕС. В такива случаи Комитетът за ИИ дава становище и относно използването на такава лихвена субсидия;

б) предложенията за инвестиция по линия на ИИ за проекти, за които Комисията е дала отрицателно становище;

в) други предложения, отнасящи се до ИИ, въз основа на общите принципи, определени в оперативните насоки на ИИ;

г) предложенията, свързани с разработването на рамка на ЕИБ за измерване на резултатите, доколкото такава рамка е приложима към операциите съгласно Споразумението за партньорство АКТБ — ЕС.

С цел да се опрости процесът на одобряване за малки операции Комитетът за ИИ може да даде положително становище по предложения на ЕИБ за общо разпределение на средства (лихвени субсидии, техническа помощ) или общо разрешение (кредитиране, собствен капитал), които впоследствие, без друго становище на Комитета за ИИ и/или на Комисията, се преразпределят от ЕИБ за отделни проекти съгласно критериите, определени в контекста на общото разпределение на средства или разрешение, включително максималния размер на преразпределените средства за отделните проекти.

Освен това ръководните органи на ЕИБ могат периодично да изискват Комитетът за ИИ да представя становище по всички предложения за финансиране или по определени категории предложения за финансиране.

4. ЕИБ своевременно представя пред Комитета за ИИ всички въпроси, които изискват неговото одобрение или становище, както е предвидено съответно в параграфи 2 и 3. Всяко предложение, представено за становище пред Комитета за ИИ, се изготвя съгласно съответните критерии и принципи, определени в оперативните насоки на ИИ.

5. ЕИБ си сътрудничи тясно с Комисията и, когато това е приложимо, координира операциите си с другите донори. По-конкретно ЕИБ:

а) изготвя или преразглежда съвместно с Комисията оперативните насоки на ИИ, посочени в параграф 2, буква а). ЕИБ отговаря за съответствието с насоките и гарантира, че проектите, които подпомага, спазват международните стандарти в социалната сфера и в сферата на околната среда и са съгласувани с целите на Споразумението за партньорство АКТБ — ЕС, с общите принципи на политиката на Съюза за развитие, както и със стратегиите за сътрудничество за съответната държава или регион;

б) иска становището на Комисията при изготвянето на инвестиционните стратегии, бизнес плановете и документите за общата политика;

в) информира Комисията относно проектите, които управлява, в съответствие с член 18, параграф 1. На етапа на оценка на даден проект ЕИБ иска становището на Комисията относно неговата съгласуваност със стратегията за сътрудничество за съответната държава или регион или, в зависимост от случая, с общите цели на ИИ;

г) с изключение на лихвените субсидии, попадащи в рамките на общото разпределение на средствата, посочено в параграф 3, буква а), иска съгласието на Комисията на етапа на оценка на даден проект за всяко предложение за лихвена субсидия, направено пред Комитета за ИИ, що се отнася до неговото съответствие с член 2, параграф 7 и член 4, параграф 2 от приложение II към Споразумението за партньорство АКТБ — ЕС, както и с критериите, определени в оперативните насоки на ИИ.

Счита се, че Комисията е дала положително становище по дадено предложение или че го е приела, ако в триседмичен срок след представяне на предложението не е уведомила за отрицателното си становище по него. Що се отнася до становищата за проекти във финансовия или публичния сектор, както и до одобряването на лихвени субсидии, Комисията може да поиска окончателното предложение за даден проект да ѝ бъде представено за становище или за одобрение две седмици преди да бъде изпратено на Комитета за ИИ.

6. ЕИБ не пристъпва към нито едно от действията, посочени в параграф 3, буква а), б) или в), освен ако Комитетът за ИИ не е дал положително становище.

След положително становище на Комитета за ИИ ЕИБ взема решение по предложението в съответствие със собствените си процедури. По-специално тя може да реши да не предприема действие по предложението. ЕИБ периодично информира Комитета за ИИ и Комисията за случаите, в които решава да не предприема действие по предложението.

За заеми от собствените си ресурси и за инвестиции на ИИ, за които не се изисква становището на Комитета за ИИ, ЕИБ взема решение по предложението съгласно собствените си процедури, а в случая на ИИ — в съответствие с оперативните насоки на ИИ и инвестиционните стратегии, одобрени от Комитета за ИИ.

Независимо от даването на отрицателно становище от Комитета за ИИ по предложение за предоставяне на лихвена субсидия, ЕИБ може да отпусне въпросния заем, без да се възползва от лихвената субсидия. ЕИБ периодично информира Комитета за ИИ и Комисията за всеки случай, по който реши да предприеме действие по заема.

ЕИБ може, при условията, определени в оперативните насоки на ИИ, и при условие че основната цел на въпросния заем или инвестиция по линия на ИИ остава непроменена, да реши да промени условията на заем или инвестиция по линия на ИИ, за които Комитетът за ИИ е дал положително становище съгласно параграф 3, или на всеки заем, за който Комитетът за ИИ е дал положително становище за лихвени субсидии. По-специално ЕИБ може да реши да увеличи размера на заема или инвестицията по линия на ИИ с до 20 %.

При проектите с лихвени субсидии, посочени в член 2, параграф 7 от приложение II към Споразумението за партньорство АКТБ — ЕС, такова увеличение може да доведе до пропорционално увеличение на размера на лихвената субсидия. ЕИБ периодично информира Комитета за ИИ и Комисията за всеки случай, по който реши да действа по този начин. За проектите съгласно член 2, параграф 7 от приложение II към Споразумението за партньорство АКТБ — ЕС, ако е поискано увеличение на размера на субсидията, Комитетът за ИИ се задължава да даде становище, преди ЕИБ да предприеме действие.

7. ЕИБ управлява инвестициите по линия на ИИ и всички средства, с които разполага във връзка с ИИ, в съответствие с целите на Споразумението за партньорство АКТБ — ЕС. Тя може по-специално да участва в управителните и надзорните органи на юридически лица, в които са инвестирани средства по линия на Инвестиционния инструмент, и може да сключва споразумения относно правата, свързани с ИИ, както и да упражнява и изменя тези права в съответствие с оперативните насоки на ИИ.

ДЯЛ V

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 17

Участие на трета държава или регион

За да гарантират съгласуваността и ефективността на помощта от Съюза, Комисията може да реши, че развиващи се държави извън АКТБ и органи за регионална интеграция с участие от АКТБ, насърчаващи регионалното сътрудничество и интеграция и отговарящи на критериите за получаване на помощ от Съюза по линия на други инструменти на Съюза за финансиране на външната дейност, отговарят на условията за получаване на финансовите средства, посочени в член 1, параграф 2, буква а), подточка i) от Вътрешното споразумение, когато съответният проект или програма е с регионален или трансграничен характер и е в съответствие с член 6 от приложение IV към Споразумението за партньорство АКТБ — ЕС. ОСТ, отговарящи на условията за получаване на помощ от Съюза съгласно Решение 2013/755/ЕС на Съвета, и най-отдалечените региони на Съюза също могат да участват в проекти и програми за регионално сътрудничество и финансирането, чрез което да се даде възможност за участието на тези територии или най-отдалечени региони, е в допълнение към средствата, посочени в член 1, параграф 2, буква а), подточка i) от Вътрешното споразумение. Целта за засилено сътрудничество между държавите членки, най-отдалечените региони на Съюза, ОСТ и държавите от АКТБ следва да бъде взета под внимание и, когато е уместно, да бъдат създадени механизми за координация. Разпоредби за това финансиране и за видовете финансиране, посочени в Регламент (ЕС) 2015/323 на Съвета ([1]), могат да бъдат предвидени в стратегическите документи и в многогодишните индикативни програми, както и в програмите за действие и мерките, посочени в член 9 от настоящия регламент.

Член 18

Мониторинг, докладване и оценка на помощта от ЕФР

1. Комисията и ЕИБ осъществяват редовен мониторинг на действията си и на финансираните действия и извършват редовен преглед на напредъка към постигането на очакваните резултати. Комисията също така ще извършва оценки на въздействието и ефективността на секторните си политики и действията си, както и на ефективността на програмирането, когато това е уместно — чрез независими външни оценки. Предложения на Съвета за независими външни оценки надлежно ще се вземат под внимание. Оценките следва да се основават на най-добрите практики на ОИСР/КПР, като се стремят да установят дали са изпълнени специфичните цели, вземайки предвид равенството на половете, да формулират препоръки и да предоставят данни за улесняване на извличането на поуки с оглед подобряване на дейността в бъдеще. Тези оценки се извършват въз основа на показатели, които са предварително установени, ясни, прозрачни и по целесъобразност специфични за отделните държави и измерими.

ЕИБ периодично информира Комисията и държавите членки относно изпълнението на проектите, финансирани със средствата от 11-ия ЕФР, които тя управлява, следвайки процедурите, определени в оперативните насоки на ИИ.

2. Комисията изпраща своите доклади за оценка, придружени от реакцията на службите на основните препоръки, на държавите членки чрез Комитета за ЕФР и на ЕИБ за сведение. Всички оценки, включително препоръките и последващите действия, могат да бъдат обсъждани в Комитета за ЕФР по искане на държава членка. В такъв случай Комисията ще докладва отново на Комитета за ЕФР след една година за изпълнението на договорените последващи действия. Резултатите се вземат предвид при изготвянето на програмите и разпределението на ресурсите.

3. Комисията включва всички съответни заинтересовани страни в подходяща степен в етапа на оценка на помощта, предоставяна от Съюза съгласно настоящия регламент, и може, когато това е уместно, да се стреми да извършва съвместни оценки с държавите членки, други донори и партньорите в областта на развитието.

4. Комисията разглежда напредъка, постигнат в изпълнението на 11-ия ЕФР, включително многогодишните индикативни програми, и от 2016 г. нататък ежегодно представя на Съвета доклад за изпълнението. Докладът ще съдържа анализ на основните крайни продукти и резултати и доколкото е възможно, на приноса на финансовата помощ от Съюза за осъществяване на въздействие. За тази цел ще се създаде рамка за резултатите. Този доклад се изпраща също на Европейския парламент, на Европейския икономически и социален комитет и на Комитета на регионите.

([1]) Регламент (ЕС) 2015/323 на Съвета от 2 март 2015 г. относно финансовия регламент, приложим за 11-ия европейски фонд за развитие (вж. страница 17 от настоящия брой на Официален вестник).

5. В годишния доклад се съдържа и информация за предходната година относно финансираните мерки, резултатите от извършения мониторинг и действията за оценка, участието на съответните партньори в областта на развитието, както и относно изпълнението на бюджетните кредити за поети задължения и плащания с разбивка по държави, региони и сектори на сътрудничество. В доклада се представя и качествен анализ на първоначално предвидените и постигнатите резултати, наред с другото въз основа на данни от системите за мониторинг, както и последващи действия по извлечените поуки.

6. В доклада се използват във възможно най-голяма степен конкретни и измерими показатели за ролята на помощта за постигане на целите на Споразумението за партньорство АКТБ — ЕС. В него са отразени основните извлечени поуки и последващите действия по препоръките, съдържащи се в оценките от предходните години. В доклада се прави оценка, доколкото е възможно и приложимо, и на спазването на принципите за ефективност на помощта, включително за иновативни финансови инструменти.

7. Съюзът и неговите държави членки извършват най-късно до края на 2018 г. преглед на изпълнението, в който се оценяват степента на изпълнение на поетите задължения и плащанията, както и резултатите и въздействието от предоставената помощ чрез показатели за крайните продукти, последиците и въздействието, измерващи ефективността на използване на средствата, както и ефективността на ЕФР. Разглежда се и приносът на финансираните мерки за постигането на целите на Споразумението за партньорство АКТБ — ЕС и за приоритетите на Съюза, определени в Програмата за промяна. Прегледът се извършва въз основа на предложение от Комисията.

8. ЕИБ предоставя на Комитета за ИИ информация по отношение на напредъка към постигане на целите на ИИ. В съответствие с член 6б от приложение II към Споразумението за партньорство АКТБ — ЕС цялостното изпълнение на ИИ подлежи на съвместен преглед към средата и в края на 11-ия ЕФР. Средносрочният преглед се извършва от независим външен експерт в сътрудничество с ЕИБ и се предоставя на разположение на Комитета за ИИ.

Член 19

Разходи за действия в областта на климата и биологичното разнообразие

Въз основа на приетите индикативни документи за програмиране се изготвя годишна приблизителна оценка на общите разходи, свързани с действията в областта на климата и биологичното разнообразие. За финансирането, отпуснато по ЕФР, се прилага система за годишно проследяване въз основа на методологията на ОИСР („маркери от Рио“) — без да се изключва използването на по-точни методологии, когато такива са на разположение — която е интегрирана в съществуващата методология за управление на изпълнението на програмите на Съюза, за да се определят количествено разходите, свързани с действията в областта на климата и биологичното разнообразие на равнището на програмите за действие, индивидуалните и специалните мерки, посочени в член 9, и вписани в оценките и годишните доклади.

Член 20

Европейска служба за външна дейност

Настоящият регламент се прилага в съответствие с Решение 2010/427/ЕС.

Член 21

Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила на третия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Брюксел на 2 март 2015 година.

За Съвета

Председател

D. REIZNIECE-OZOLA